

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/100/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212205685
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7212205685.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobkyne A. B., nar. XX.X.XXXX, C., D. X, zastúpená JUDr. Slávkou Kováčovou, advokátkou, Košice, Štúrova 20, proti žalovanému E. B., nar. XX.X.XXXX, C., F. XX, zastúpený JUDr. Michalom Treščákom ml., Košice, Thurzova 6, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 17C/51/2012-712 z 13.12.2022 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II. a IV.
- Žalobkyni priznáva proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) v poradí 2. rozsudkom rozhodol, že I. žalobkyňa je povinná na úhradu zostatku úveru v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 5.11.2004 č. 0862121906 vo výške 2 530,07 eur, II. žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni titulom vyrovnania podielu sumu 6 249,70 eur a to do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, III. stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva a IV. žalovaný je povinný nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.1.V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM) s odôvodnením, že manželstvo so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice II z 3.3.2009, sp. zn. 20C/77/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.5.2009. Žalobkyňa v návrhu špecifikovala aktíva a pasíva nadobudnuté počas trvania BSM.

2.2.Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe namietol, že návrh je nepresný a neúplný a rovnako špecifikoval aktíva a pasíva nadobudnuté počas trvania manželstva do BSM.

2.3.Súd po ustálení masy BSM rozhodol v poradí 1. rozsudkom 22.9.2020 tak, že žalobkyňa je povinná na úhradu zostatku úveru v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 5.11.2004 č. 0862121105 vo výške 4 758,60 eur, II. žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni titulom vyrovnania podielu sumu 9 806,04 eur a to do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, III. stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal, IV. žalobkyňa je povinná nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 50%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.4.Konštatoval, že do masy BSM zaradil len úver z Prvej stavebnej sporiteľni zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 5.11.2004 č. 0862121105. Vyrovnanie podielov sporových strán ako bývalých manželov súd realizoval tak, že zaviazal žalovaného na zaplatenie vyrovnacieho podielu žalobkyni vo výške 9 806,04 eur suma, ktorá zodpovedá 50% zo súčtu sumy žalobkyňou už uhradenej

14 853,48 eur a sumy na úhradu, ktorej bola žalobkyňa súdom zaviazaná 4 758,60 eur, teda spolu 19 612,08 eur.

2.5. Na základe odvolania podaného oboma sporovými stranami Krajský súd v Košiciach uznesením zo 14.4.2022 sp.zn. 5Co/38/2021 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že spornou otázkou medzi stranami nebol majetok patriaci do BSM. Ako dôležitú však považoval skutočnosť, že na majetok žalovaného bol vyhlásený konkurz. Súd v prvoinštančnom konaní túto skutočnosť neriešil a neprihliadal na ňu. Táto okolnosť vyplynula z uznesenia 32 OdK/50/2017 Okresného súdu Košice I zo 7.8.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.8.2017. Súd nesprávne určil výšku vyrovnacieho podielu, keď neprihliadol na tú skutočnosť, že 12.8.2017 bol žalovaný zbavený dlhu vo vzťahu k Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 5.11.2004 č. 0862121105 a to do výšky prihlásenej pohľadávky Prvou stavebnou sporiteľňou. Prihlásenú pohľadávku, preto podľa odvolacieho súdu bolo potrebné odrátať z celkového dlhu strán sporu, lebo v tomto rozsahu žalovanému (nie žalobkyni) pohľadávka zanikla podľa § 166e ods.1 ZKV. Odvolací súd zdôraznil, že žalovanému nezanikla povinnosť zaplatiť vyrovnávací podiel žalobkyni po odrátaní prihlásenej pohľadávky Prvej stavebnej sporiteľne. Po vrátení veci uložil odvolací súd súdu prvej inštancie povinnosť vyžiadať konkurzný spis vedený pod č. k. 32OdK/50/2017 Okresného súdu Košice I a z jeho obsahu zistiť, či Prvá stavebná sporiteľňa si prihlásila pohľadávku v konkurznom konaní a v akej výške a v súlade s vysloveným právnym názorom vo veci nanovo rozhodnúť. Odvolací súd tiež uviedol, že súd prvej inštancie pochybil, keď žalobkyni vo výroku IV. uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 50%, keď nesprávne posúdil účelnosť vynaložených trov vo vzťahu k žalobkyni, ktorá v konaní predložila súkromný znalecký posudok.

2.6. Súd po doplnenom dokazovaní v súlade s odvolacím súdom uloženou povinnosťou vec právne posúdil podľa § 143, § 118 ods.1,2, § 148 ods.1, § 149 ods.1,3, § 150 OZ, § 167i ods.1,2,3, § 166a ods.1, § 166e ods.2 z. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR), článku 4 ods.1,2, článku 5, § 150 ods.1, § 151 ods.1,2, § 186 ods.2 CSP a konštatoval, že účelom vyporiadania BSM je komplexné vyporiadanie doterajších práv sporových strán z BSM a konštituovanie ich nových práv. Je potrebné konštatovať, že konanie o vyporiadanie BSM je konaním sporovým, na ktoré sa uplatňujú všetky procesné pravidlá CSP.

2.7. Súd poukázal na svoje rozhodnutie z 22.9.2020, kde sa vysporiadal s rozsahom majetku (masou) patriaceho do BSM. V tejto časti zopakoval, že pokiaľ ide o peňažné prostriedky nadobudnuté žalovaným za predaj notebooku a osobného motorového vozidla, že 200 eur za notebook použitých žalovaným na úhradu nájmu sú bežnou osobnou spotrebou jedného z manželov za trvania manželstva a tieto boli spotrebované. Pokiaľ ide o peňažné prostriedky získané z predaja motorového vozidla 2 257 eur, tie boli podľa vyjadrenia žalovaného použité na úhradu spoločného bezúčelového úveru vo výške 1 951,47 eur. V prevyšujúcej časti 305,53 eur nejde o sumu, ktorá by vzhľadom na životnú úroveň manželov prevyšovala bežnú spotrebu, preto súd aj uvedenú sumu považoval za spotrebovanú počas trvania manželstva.

2.8. V prípade stavebného úveru v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 5.11.2004 č. 0862121105 vo výške 13 277,57 eur sa žalovaný dožadoval, aby súd pri vyporiadaní BSM prihliadol na použitie časti uvedených prostriedkov na zhodnotenie bytu, ktorý je v súčasnosti vo vlastníctve žalobkyne, ako aj na vyrovnanie dedičského podielu brata žalobkyne za života matky vo výške 200 000 Sk (6638,78 eur).

2.9. Žalobkyňa pripustila, že na vyrovnanie dedičského podielu mohlo byť použitých z uvedeného úveru približne 40 000 Sk (1 327,75 eur), a že časť prostriedkov bola použitá aj na zhodnotenie bytu, a teda rekonštrukčné práce v byte č. X na D. X G. C., ktorého vlastníčkou bola v tom čase matka.

2.10. Rekonštrukčné práce boli vykonané za trvania manželstva a došlo nimi k zhodnoteniu nehnuteľnosti tretej osoby. Vynaložením investícií do cudzej nehnuteľnosti bez právneho dôvodu vzniká vlastníčkovi bezdôvodné obohatenie (v rozsahu zhodnotenia nehnuteľnosti) k okamihu, kedy ku zhodnoteniu došlo, teda kedy sa majetkový stav vlastníka zvýšil o hodnotu zodpovedajúcu zvýšeniu hodnoty veci. Prospech splnenia bez právneho dôvodu (§ 451 ods.1, 2 OZ) vzniká prijatím tohto plnenia a už v tomto okamihu tiež vzniká príjemcovi tohto plnenia peňažný dlh, ktorý neprechádza na nového vlastníka nehnuteľnosti. Z uvedeného vyplýva, že nárok na náhradu za zhodnotenie nehnuteľnosti nemožno uplatňovať voči tomu, kto neskôr nadobudol nehnuteľnosť, ale voči tomu, kto ju vlastnil v dobe, kedy k tomuto zhodnoteniu došlo (súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 29.3.2023 sp.zn. 25Cdo/355/2001).

2.11. Z obsahu spisu vyplýva, že sporové strany si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči predchádzajúcej vlastníčke predmetného bytu (matke žalobkyne), o zhodnotenie ktorého išlo, nikdy neuplatnili. Na základe uvedeného na cenu rekonštrukčných prác pri vyporiadaní BSM súd neprihliadal

a uvedené peňažné prostriedky z poskytnutého úveru považoval za spotrebované v manželstve oboma sporovými stranami.

2.12. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a citovanej právnej úpravy súd ustálil rozsah vecí a majetkových hodnôt patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak, že do majetkovej podstaty (masy) BSM zaradil len úver v E. H. H. zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 5.11.2004 č. 0862121105.

2.13. Vzhľadom na vyhlásený konkurz na majetok žalovaného uznesením Okresného súdu Košice I zo 7.8.2017 sp.zn. 32OdK/50/2017 konštatoval, že BSM sporových strán zaniklo rozvodom manželstva, nie vyhlásením konkurzu a je zrejmé, že v konkurznom konaní na Okresnom súde Košice I nedošlo k vyporiadaniu BSM, keďže konkurz bol zrušený. Povinnosť žalovaného vyplatiť žalobkyni vyporiadací podiel zo zaniknutého BSM vznikla nie pred vyhlásením konkurzu podľa § 166a ZKV, ale až po jeho zrušení, takže na povinnosť žalovaného zaplatiť žalobkyni vyrovnávací podiel vedené konkurzné konanie nemá vplyv a má vplyv len na jeho výšku.

2.14. Žalobkyňa uhradila na uvedenom úvere od rozvodu manželstva, t.j. od 8.5.2009 do októbra 2022 v splátkach sumu 17 553,48 eur.

2.15. Z potvrdenia Prvej stavebnej sporiteľne zo 17.10.2022 vyplýva stav na konte stavebného úveru k 17.10.2022 -2.530,07 eur, čiže ide o sumu, ktorú je potrebné ešte uhradiť, keďže medzi sporovými stranami došlo k zhode, že uvedený úver bude naďalej splácať žalobkyňa, súd ju k úhrade zostatku úveru vo výške 2 530,07 eur zaviazal.

2.16. Pokiaľ ide o vyrovanie podielov sporových strán ako bývalých manželov, súd viazaný názorom odvolacieho súdu zaviazal žalovaného na vyplatenie vyrovnacieho podielu žalobkyni vo výške 6 349,70 eur, suma, ktorá zodpovedá 50% zo súčtu sumy žalobkyňou už uhradenej 17 553,48 eur a sumy, na úhrady ktorej bola žalobkyňa súdom zaviazaná 2 530,07 eur, spolu 20 083,55 eur po odrátaní pohľadávky prihlásenej Prvou stavebnou sporiteľňou v konkurznom konaní vo výške 7 584,16 eur, pričom 50% z toho je 6 249,70 eur. Na túto povinnosť zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

3.1. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný, a to proti výrokom II. a IV. z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. h/ CSP.

3.2. Žalovaný namieta právne závery súdu vyslovené v bode 47. odôvodnenia napádaného rozsudku.

3.3. V tomto konaní na základe zisteného skutkového stavu veci sa posudzuje oprávnenosť prihladenia na bezdôvodné obohatenie žalobkyne, ktorá nadobudla vlastnícke právo k bytu v dedičskom konaní. Žalobkyňa, ako univerzálny sukcesor, zdedila nielen aktíva, ale i pasíva jej právneho predchodcu, a to bez ohľadu na to, či sa na túto skutočnosť bral zreteľ v dedičskom konaní alebo nie. Žalobkyňa tak má bezprostredne prospech zo zhodnotenia bytu, avšak zároveň z titulu dedenia po osobe, ktorá bola povinná na vydanie bezdôvodného obohatenia, je i povinnou na vydanie bezdôvodného obohatenia, pri ktorom sa bude prihliadať na to, čo bolo z BSM strán konania vynaložené pri zhodnocovaní bytu. Opodstatnenosť prezentovaného záveru bezprostredne vychádza z uznesenia Najvyššieho súdu ČR, o ktoré sa opiera napádaný rozsudok. V uznesení Najvyššieho súdu ČR sa výslovne uvádza, že v prípade smrti prechádza povinnosť vydať neoprávnený majetkový prospech na dediča, avšak len do výšky nadobudnutého dedičstva.

3.4. S prihliadnutím na vyššie uvádzané skutočnosti má za to, že súd nesprávne právne posúdil rozsah vecí a majetkových hodnôt patriacich do majetkovej podstaty BSM strán konania, čím nevyhnutne pri výpočte súm, ktoré sa premietli do výroku II. napádaného rozsudku, nevychádzal zo správnych hodnôt.

3.5. Vzhľadom na túto skutočnosť je zrejmé, že súd nesprávne právne vec posúdil, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h/ CSP. V intenciách vyššie uvádzaného a s prihliadnutím na § 150 prvá veta OZ má za to, že žalobkyňa je titulom vyrovnania podielu povinná žalovanému zaplatiť 50% zo sumy vynaloženej z prostriedkov BSM na rekonštrukciu bytu, teda sumu 2 717,39 eur.

3.6. K nesprávnemu právnomu posúdeniu účinkov oddĺženia, ktoré majú vplyv na nesprávne určenie vzájomných nárokov strán konania žalobca uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd posúdil odvolanie žalovaného vo veci opomenutia zohľadnenia výsledkov konkurzného konania sp.zn. 32OdK/50/2017, v ktorom Okresný súd Košice I uznesením zo 7.8.2017 rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného ako dôvodné, súd prvej inštancie zaviazal na to, aby na túto skutočnosť prihliadol. Žalovaný sa s tým, že súd v napádanom rozhodnutí prihliadol na závery predmetného konkurzného konania stotožnil. Aj napriek tejto skutočnosti však žalovaný konštatuje, že súd vec nesprávne právne posúdil, a to z dôvodu, že neprihliadol na skutočný obsah relevantných ustanovení ZKR a uznesenia z konkurzného konania.

3.7. Žalovaný poukázal na § 166e ods.1,2 ZKR a v tejto súvislosti napadol odôvodnenie rozhodnutia uvedeného v bode 53. odôvodnenia.

3.8. S prihliadnutím na znenie postupu, ktorý si pri vypočítavaní vzájomných nárokov strán konania pri vyporiadaní BSM zvolil súd prvej inštancie je zrejmé, že tento vôbec nereflektoval na skutočnosť, že oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom § 166a, bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov. Pri posudzovaní rozsahu pohľadávok, ktoré sa voči žalovanému stávajú nevymáhateľné je tak irelevantné, v akom rozsahu si Prvá stavebná sporiteľňa prihlásila svoju pohľadávku. Ak si Prvá stavebná sporiteľňa neprihlásila pohľadávku v celom rozsahu, táto pohľadávka sa stáva voči žalovanému nevymáhateľná aj v rozsahu, ktorý si neprihlásila. Túto skutočnosť iba umocňuje výroková časť uznesenia z konkurzného konania, v ktorej si vo výroku II. Okresný súd Košice I uvádza: zbavuje dlžníka: E. B., narodený: XX.X.XXXX, bytom F. XX, XXX XX C., všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené len v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze.“ Ak sa pri vyporiadaní BSM prihliadalo na to, že povinnosť žalovaného plniť Prvej stavebnej sporiteľni v rozsahu pohľadávky, ktorý prevyšuje v konkurze uplatnenú pohľadávku naďalej existuje, súd nesprávne vec právne posúdil.

3.9. Nesprávne právne posúdenie veci nevyklučuje ani skutočnosť, že súd pri rozhodovaní v merite veci sa riadil záväzným názorom odvolacieho súdu. S prihliadnutím na uvádzané skutočnosti je zrejmé, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h/ CSP.

3.10. V intenciách uvedeného tak žalovanému nemala byť uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni akúkoľvek sumu.

3.11. Vzhľadom na skutočnosť, že v časti I. odôvodnil opodstatnenosť nároku žalovaného voči žalobkyni titulom vyrovnania podielu má za to, že naopak žalovaná má povinnosť uhradiť žalovanému sumu 2 717,39 eur.

3.12. K nesprávnemu právnomu posúdeniu okolností rozhodujúcich pre nepriznanie náhrady trov štátu žalovaný uviedol, že týmto napadol výrok IV. rozhodnutia. K danému záveru dospel súd aj napriek skutočnosti, že žalovaný počas konania prezentoval dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré opodstatňovali postup podľa § 257 CSP.

3.13. Odborná verejnosť vo vzťahu k aplikácii § 257 CSP uvádza, že toto ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie § 256 ods.1 CSP. Namietol, že súd neposudzoval majetkové pomery, sociálne, osobné a zárobkové pomery žalovaného. Súd neprihliadol na nízky príjem žalovaného a jeho osobné pomery, rozhodol neprimerane tvrdo a tým naplnil odvolací dôvod podľa § 365 písm. h/ CSP.

3.14. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd výrok IV. napadnutého rozsudku zrušil a štátu s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalovaného nepriznal náhradu trov konanie.

3.15. V bezprostrednej nadväznosti na argumentáciu tohto odvolania žalovaný navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 17C/51/2012-712 z 13.12.2022 zmenil tak, že výrok II. bude znížiť: Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému titulom vyrovnania podielu sumu 2 717,39 eur a to do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný tiež navrhol odvolaciemu súdu, aby výrok IV. rozsudku zrušil a štátu s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalovaného nepriznal náhradu trov konania.

4.1. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok v celom rozsahu potvrdiť ako vecne správny a priznať jej trovy odvolacieho konania. Súhlasí s písomným odôvodnením rozsudku a tiež s jeho rozhodnutím. Poukazuje na to, že súd prvej inštancie konal v intenciách zrušujúceho rozsudku krajského súdu a takto aj správne vo veci rozhodol, má za to, že dôvody, ktoré uvádza žalovaný vo svojom odvolaní sú irelevantné a to čo sa týka samotnej veci konania aj čo sa týka náhrady trov konania štátu.

4.2. Okolnosti, ktoré uvádza žalovaný vo svojom odvolaní sú irelevantné, keďže otázkou konkurzu a reštrukturalizácie v súvislosti s bezpodielovým spoluvlastníctvom manželov sa zaoberal už krajský súd, kde vyslovil, že do konkurznej podstaty patrí všetok majetok v dlžníkovom bezpodielovom spoluvlastníctva, ak ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu. Po vrátení veci bolo povinnosťou súdu vyžiadať si konkurzný spis a zistiť výšku prihlásenej pohľadávky a stav na konte stavebného úveru.

4.3. Súd bol viazaný názorom odvolacieho súdu, ktorý správne vypočítal sumu, že žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni titulom vyrovnania podielu 6 249,70 eur.

4.4. Skutočnosti, ktoré uvádza žalovaný vo svojom odvolaní boli známe už pri prvom rozhodnutí súdu prvej inštancie, súd ich bral na zreteľ a žalovaný už vtedy mohol využiť všetky svoje prostriedky procesnej

obrany alebo procesného útoku, ktoré však uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie neboli a tak na ne odvolací súd nemôže prihliadať a tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa mu má vyplatiť sumu 2 717,39 eur je absurdné a nemá žiaden právny podklad.

4.5.Má za to, že súd prvej inštancie správne rozhodol aj o náhrade trov štátu, pričom ona si svoju dôkaznú povinnosť splnila, keď predložila súkromný znalecký posudok č. 25/2010 I. J. K., avšak žalovaný tento znalecký posudok namietal a z toho dôvodu bol vypracovaný znalecký posudok č. 13/2019 I. G. H., kde bola hodnota rekonštrukcia bytu určená približne na tú istú hodnotu ako v súkromnom znaleckom posudku. Preto súd správne zaviazal žalovaného na úhradu trov v rozsahu 100 %, ktoré vznikli úhradou trov znaleckého dokazovania. Na základe uvedeného navrhol, aby súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

5.1.K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný, ktorý opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní veci je potrebné vychádzať z dikcie § 166e ods.1,2 ZKR. Vychádzajúc z daných ustanovení žalovaný bol prostredníctvom rozhodnutia o oddlžení zbavený všetkých dlhov a všetky pohľadávky v rozsahu, v ktorom neboli uspokojené sa stali voči žalovanému nevymáhateľné.

5.2.Aj napriek skutočnosti, že v našom právnom poriadku sa uplatňuje zásada iura novit curia, súd nereflekoval na obsah citovaného ustanovenia. Rozhodujúcim pre správne právne posúdenie veci je len to, či pri posudzovaní skutkového stavu veci aplikoval správny právny predpis a právne normy a ako i to, či tieto rozhodujúce právne normy správne vyložil na skutkový stav veci správne aplikoval. V prejednávanej veci je však zrejmé, že súd neaplikoval rozhodujúce právne normy a tak zaťažil napádané rozhodnutie vadou nesprávneho právneho posúdenia veci.

5.3.Žalobkyňa nijakým spôsobom nereagovala na argumentáciu žalovaného a to najmä na skutočnosti uvádzané v bode I. odvolania žalovaného. Má tak za to, že účinne nepoprela argumentáciu žalovaného.

5.4.Žalobkyňa sa vôbec nevyjadruje ani k potrebe, či naopak nemožnosti aplikácie § 166e ods. 1, 2 ZKR na skutkový stav veci, čím nepopiera rozhodujúcu argumentáciu žalovaného.

5.5.Žalobkyňa sa dôsledne nezaoberala ani argumentáciou žalovaného obsiahnutou v bode III. odvolania a to použitím § 257 CSP.

5.6.S poukazom na obsah odvolania ako i tohto vyjadrenia žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu Košice I zmenil tak, že výrok II. bude znieť: Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému titulom vyrovnania podielu sumu 2.717,39 eur a to do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku a vo výroku IV., aby tento zrušil a štátu s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalovaného nepriznal náhradu trov konania.

6.1.K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá zopakovala, že povinnosť vyplatiť žalobkyni vyrovnávací podiel zo zaniknutého BSM vznikla nie pred vyhlásením konkurzu podľa § 166a ZKV, ale až po jeho zrušení, takže na povinnosť žalovaného zaplatiť žalobkyni vyrovnávací podiel vedené konkurzné konanie nemá vplyv a má vplyv na jeho výšku. Čo sa týka vyrovnávacieho podielu súd doplnil dokazovanie spisom 32OdK/50/2017 a odrátal z celkového dlhu strán pohľadávku, ktorá žalovanému zanikla podľa § 166e ods. 2 ZKV. V tomto smere poukázala na to, že žalovanému nezanikla povinnosť zaplatiť vyrovnávací podiel žalobkyni po odrátaní prihlásenej pohľadávky Prvej stavebnej sporiteľni, takže tvrdenie žalovaného v tomto smere, čo sa týka jeho vyjadrenia, neobstojí.

6.2.V ostatnom zotrvala na všetkých svojich stanoviskách.

7.Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 v spojení s § 367 ods. 2 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle § 380 ods.2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok je v odvolaním napadnutých výrokoch II. a IV. vecne správny, preto ho potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8.Výroky I. a III. neboli odvolaním dotknuté, preto nadobudli v zmysle § 227 ods.1 CSP právoplatnosť a neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

9.Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP, ktorý je daný keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú

a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. V danom prípade súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné ustanovenia a tieto i správne interpretoval. Uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

10.1.V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej potreby slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov v reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 OZ).

10.2.Zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo (§ 148 ods.1 OZ).

10.3.Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 (§ 149 ods.1 OZ).

10.4.Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, a na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti (§ 150 OZ).

11.1.V konaní neboli sporné skutočnosti, že

- manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice II 20C/77/2008 z 3.3.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.5.2009;

- bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo k 8.5.2009;

- bývalí manželia sa nedohodli na vyporiadaní majetku patriaceho do BSM (§149 ods.2 OZ);

- žalobkyňa podala 27.2.2012 návrh na súd na vyporiadanie BSM (§ 149 ods.3 OZ);

- v priebehu vedeného konania o vyporiadanie BSM bol uznesením 32 OdK/50/2017 Okresného súdu Košice I zo 7.8.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.8.2017, vyhlásený konkurz na majetok dlžníka (žalovaného), pričom konkurz bol 10.11.2017 ukončený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu;

- v konkurznom konaní nebol vyporiadany majetok patriaci do BSM;

- žalovaný neprihlásil v konkurznom konaní peňažnú pohľadávku, ktorú si uplatňuje v tomto konaní vo výške 2 717,39 eur;

- žalovaný v konkurznom konaní o. i. označil veriteľa E. H. H., ktorá si prihlásila pohľadávku vo výške 7 584,16 eur.

11.2.Rovnako v konaní nebola sporná skutočnosť, že z finančných prostriedkov získaných na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 5.11.2004 č. 0862121105 vo výške 13 277 eur bola časť použitá na zhodnotenie bytu matky žalobkyne, že v čase zániku BSM tento byt patril L. M. a žalobkyňa byt po matke zdedila na základe Osvedčenia o dedičstve 24D/589/2013, Dnot 199/2013. Sporná nebola ani skutočnosť, že výška prác investovaných do bytu matky žalobkyne bola 5 434,77 eur.

12.Námietky žalovaného uvedené v odvolaní možno rozdeliť do troch rovín:

- rozsah masy patriacej do BSM, čo žalovaný odôvodnil tým, že žalobkyňa nadobudla bezdôvodné obohatenie, keď v dedičskom konaní získala vlastnícke právo k bytu a ako univerzálny sukcesor, zdedila nielen aktíva, ale i pasíva jej právnej predchodkyne, a to bez ohľadu na to, či sa na túto skutočnosť bral zreteľ v dedičskom konaní alebo nie. V dôsledku toho, že súd neprihliadal na túto skutočnosť, súd nesprávne posúdil rozsah vecí a majetkových hodnôt patriacich do majetkovej podstaty BSM strán konania, čím nevyhnutne pri výpočte súm, ktoré sa premietli do výroku II. napádaného rozsudku, nevychádzal zo správnych hodnôt. Žalovaný titulom vyrovnania podielu žiadal, aby žalobkyňa bola zaviazaná zaplatiť mu 50% zo sumy vynaloženej z prostriedkov BSM na rekonštrukciu bytu, teda sumu 2 717,39 eur.

- nesprávny výpočet vyrovnacieho podielu, lebo oddĺžením, sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom § 166a, bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené stávajú voči nemu ako dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov. Konštatoval, že súd vec nesprávne právne posúdil, a to z dôvodu, že neprihliadol na skutočný obsah relevantných ustanovení ZKR a uznesenia z konkurzného konania.

- nesprávnym právnym posúdením okolností rozhodujúcich pre nepriznanie náhrady trov štátu, čo žalovaný dôvodil tým, že súd aj napriek skutočnosti, že žalovaný počas konania prezentoval dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré opodstatňovali postup podľa § 257 CSP, súd na ne neprihliadol.

13. Vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa nesprávneho výpočtu vyrovnávacieho podielu, odvolací súd poukazuje na všeobecnú zásadu vyplývajúcu z § 143 OZ. Predmetom vyporiadania je majetok nadobudnutý počas trvania manželstva, pričom tento majetok musí existovať v momente zániku BSM. V čase vyporiadania BSM neexistoval dlh žalobkyne k spoločnému majetku.

14.1. Žalobkyňa v čase zániku BSM nebola vlastníčkou predmetného bytu. BSM zaniklo k 8.5.2009 a žalobkyňa byt zdedila po svojej matke v roku 2013.

14.2. Žalovaný navyše opomenul, že v súlade s § 143 OZ vecí získané dedičstvom sú z BSM vylúčené.

14.3. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom vysloveným prvoinštančným súdom v bode 47. odôvodnenia rozhodnutia a s právnou vetou v ňom uvedenou, že „vynaložením investícií do cudzej nehnuteľnosti bez právneho dôvodu vzniká vlastníčkovi bezdôvodné obohatenie (v rozsahu zhodnotenia nehnuteľnosti) k okamihu, kedy ku zhodnoteniu došlo, teda kedy sa majetkový stav vlastníka zvýšil o hodnotu zodpovedajúcu zvýšeniu hodnoty veci. Prospech z plnenia bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 1 a 2 OZ) vzniká prijatím tohto plnenia a už v tomto okamihu tiež vzniká príjemcovi tohto plnenia (bez ohľadu na zavinenie) peňažný dlh, ktorý neprechádza na nového vlastníka nehnuteľnosti. Z toho vyplýva, že nárok na náhradu za zhodnotenie nehnuteľnosti nemožno uplatňovať voči tomu, kto neskôr nadobudol nehnuteľnosť, ale voči tomu, kto ju vlastnil v dobe, kedy k tomuto zhodnoteniu došlo (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 29. marca 2003, sp. zn. 25Cdo/355/2001).

14.4. Žalovaný svoj názor opiera o rozhodnutie Krajského súdu v Prahe z 22.3.2000 sp. zn. 30Co/448/99-191, v ktorom sa výslovne uvádza, že v prípade smrti prechádza povinnosť vydať neoprávnený majetkový prospech na dediča, avšak len do výšky nadobudnutého dedičstva.

14.5. Odvolací súd zastáva názor, že citované rozhodnutie je v prejednávanej spore nepoužiteľné, keďže vychádza z odlišných skutkových základov. Opakovane odvolací súd zdôrazňuje, že žalobkyňa v čase zániku BSM predmetný byt nevlastnila a teda nevlastnila ani pasíva viažuce sa k nemu.

15. Vychádzajúc z uvedených záverov námietka žalovaného týkajúca sa nesprávne určeného vyrovnávacieho podielu vo vzťahu k vykonanej rekonštrukcii bytu a bezdôvodnému obohateniu žalobkyne v sume 2 717,39 eur, je nedôvodná.

16. K námietke žalovaného týkajúcej sa jeho oddĺženia v konkurznom konaní odvolací súd uvádza:

17. BSM zaniká:

- zánikom manželstva (§ 148 ods.1 OZ) a to rozvodom, smrťou jedného alebo oboch manželov, resp. vyhlásením za mŕtveho;
- zrušením BSM počas trvania manželstva z dôvodov uvedených § 148 ods.2 OZ alebo § 148a ods.2 OZ;
- vyhlásením konkurzu (§ 53 alebo § 167i ZKR).

18.1. Podľa § 167i (Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov) ods.1 z. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) vyhlásením konkurzu zaniká dlžníkovým bezpodielovým spoluvlastníctvom manželov. Do konkurznej podstaty patrí všetok majetok v dlžníkovom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ak ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu. To neplatí, ak už tvorí konkurznú podstatu iného dlžníka. V prípade stretu viacerých konkurzov rozhoduje poradie podania návrhov na vyhlásenie konkurzu.

18.2. Podľa § 167i ods.2 z. č. 7/2005 Z.z. do konkurzu, v ktorom do konkurznej podstaty patrí majetok, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, má právo prihlásiť sa každý veriteľ, ktorý by mal právo byť uspokojený z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Ak súd na návrh dotknutého veriteľa podaným voči správcovi neurčí inak, nezabezpečení veritelia sa z konkurznej podstaty uspokojia pomerne; pri rozhodovaní o prípadnom inom uspokojení dotknutých nezabezpečených veriteľov súd vychádza z ustanovení Občianskeho zákonníka.

18.3. Podľa § 167i ods.3 z. č. 7/2005 Z.z. ak do konkurznej podstaty patrí obydlie dlžníka, ktoré je v dlžníkovom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, správca vydá nepostihnutelnú hodnotu druhého bezpodielového spoluvlastníka druhému bezpodielovému spoluvlastníkovi. Ustanovenia § 167o ods. 3 až 5 sa použijú rovnako.

19.1. Po zániku BSM sa majetok patriaci do jeho masy vyporiadava jedným z troch dovolených spôsobov:

- dohodou medzi manželmi;
- rozhodnutím súdu, prípadne dedičským konaním v prípade poručiteľa – zosnulého manžela;
- ex lege uplynutím doby.

19.2.Pri vyporiadaní BSM sa postupuje podľa princípov uvedených v § 150 OZ.

20.1.Ako už bolo uvedené BSM zaniká vyhlásením konkurzu:

20.2.Podľa § 53 ods.1 ZKR vyhlásením konkurzu zaniká úpadcovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Ak došlo vyhlásením konkurzu k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo ak sa do vyhlásenia konkurzu už zaniknuté úpadcovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nevyporiadalo, treba vykonať jeho vyporiadanie.

20.3.Podľa § 53 ods.1 ZKR správca je oprávnený vykonať vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaniknutého vyhlásením konkurzu namiesto úpadcu vrátane podania návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov príslušným súdom. Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je správca oprávnený uzavrieť len vo forme zmiernu schváleného príslušným súdom.

20.4.Podľa § 53 ods.3 ZKR ak úpadcovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo pred vyhlásením konkurzu,

- a) dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavreté v posledných šiestich mesiacoch pred vyhlásením konkurzu sú neplatné,
- b) ak sa už začalo konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré sa doposiaľ právoplatne neskončilo, vstupuje správca do konania namiesto úpadcu dňom vyhlásenia konkurzu,
- c) ak sa ešte nezačalo konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, je správca povinný bezodkladne podať návrh na toto vyporiadanie namiesto úpadcu,
- d) na účinnosť dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je potrebné schválenie príslušným súdom.

20.5.Podľa § 53 ods.4 ZKR dohody o úprave bezpodielového spoluvlastníctva úpadcu, ktoré rozširujú rozsah bezpodielového spoluvlastníctva úpadcu aj na majetok pôvodne patriaci len úpadcovi alebo zužujú rozsah bezpodielového spoluvlastníctva úpadcu v prospech jeho manžela, sú neplatné, ak boli uzatvorené šesť mesiacov pred vyhlásením konkurzu.

20.6.Odvolací súd zastáva názor, že obdobne je potrebné postupovať aj pri vyporiadaní majetku patriaceho do BSM v prípade oddĺženia.

21.Ak k vyhláseniu konkurzu dôjde po troch rokoch od zániku BSM, nastane právny stav podľa § 149 ods.4 OZ, ktorý stanovuje nevyvrátiteľnú domnienku, že „platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.“

22.1.Vzhľadom na to, že konanie o vyporiadanie BSM začalo na návrh žalobkyne podľa § 149 ods.3 OZ v lehote do troch rokov od zániku BSM, vstupom žalovaného do konkurzu mal na miesto žalovaného vstúpiť správca konkurznej podstaty a konanie o vyporiadanie BSM malo byť vyporiadané za jeho účasti.

22.2.Keďže konkurzné konanie bolo zrušené pre nemajetnosť, súd správne postupoval, keď dokončil konanie o vyporiadanie BSM so žalovaným. V opačnom prípade by došlo k upieraniu spravodlivosti (denegatio iustitiae), obmedzeniu práva žalobkyne na prístup k súdu, kedy by sa žalobkyňa nedočkala súdneho rozhodnutia.

23.Námietka žalovaného, že malo byť zastavené konanie o vyporiadanie BSM podľa § 167e ZKR je nedôvodná a to už len z toho dôvodu, že úpadcov majetok získaný z vyporiadania BSM patrí do konkurznej podstaty, ako aj preto, že sám správca konkurznej podstaty je povinný iniciovať konanie o vyporiadanie BSM. Išlo by o nelogické, možno až šikanózne správanie, keď jedno konanie o vyporiadanie BSM by bolo zastavené a druhé konanie o vyporiadanie BSM by musel podať správca.

24.1.Vychádzajúc z uvedeného, súd správne postupoval, keď žalovaného zaviazal na vyrovnanie podielu zaplatiť žalobkyni sumu 6 249,70 eur po odrátaní sumy 7 584,16 eur (oddĺženie v konkurznom konaní), čo odôvodnil v bode 53. rozhodnutia, s čím sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

24.2.Navyše je potrebné zdôrazniť, že nárok žalobkyne vyrovnanie podielu vznikol až po zrušení konkurzu, takže už aj z toho dôvodu nejde o pohľadávku vzniknutú pred rozhodujúcim dňom, t. j. pred vyhlásením konkurzu.

25.1.Rovnako správne súd rozhodol aj vo výroku IV., keď zaviazal žalovaného nahradiť trovy štátu v rozsahu 100%.

25.2.Samotná nepriaznivá ekonomická situácia žalovaného nie je dôvodom na aplikáciu § 257 CSP. Aplikácia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú aj dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať aj na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom.

26.1.Podľa § 396 ods.1 v spojení s § 255 ods.1 a § 262 ods. 1,2 CSP, odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

26.2.V odvolacom konaní bol žalovaný neúspešný, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania bol priznaný žalobkyňi v plnom rozsahu.

27. Pomer hlasov akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba,

ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.